

der købes i udlandet, kun yderst sjældent er behæftet med panterrettigheder.

Det bemærkes, at panteretskonventionen hidtil er ratificeret af følgende stater: Danmark, Belgien, Spanien, Estland, Ungarn, Brasilien, Portugal, Frankrig, Norge, Finland, Sverige, Monaco, Polen, Rumænien, Italien og Syrien. Den er altså ikke ratificeret af fremtrædende søfartslande som England, USA, Tyskland og Holland.

Til § 8.

Reglen er delvis ny, men svarer iøvrigt til skibsregistreringslovens §§ 3 og 7, stk. 1, jfr. sølovens § 2, stk. 1.

Som nævnt i de indledende bemærkninger har kommissionen ikke ment at burde ændre den ordning, der — forsåvidt angår den offentligretlige registrering — har været gældende siden gennemførelsen af skibsregistreringsloven af 13. marts 1867, hvorefter registreringen centraliseres i et for hele landet fælles skibsregister.

Under hensyn til at overregistrators virksomhed efter lovforslaget vil få en juridisk karakter i lighed med den, der efter tinglysningsloven tilkommer en tinglysningssagfører, navnlig derved, at overregistrators afgørelser kan påkæres til Østre Landsret, jfr. § 53, har man udtrykkeligt foreskrevet, at overregistrator skal opfylde betingelserne for at være dommer.

Kommissionen har, som det nærmere vil fremgå af de indledende bemærkninger, ment at burde foreslå distriktskontorordningen opretholdt, med i det væsentlige samme opgaver som hidtil. Landet er for tiden i henhold til handelsministeriets bekendtgørelse nr. 302 af 16. december 1927 inddelt i 14 registreringsdistrikter, (der bortses herved fra det færøske registreringsdistrikt, der siden gennemførelsen af lov af 23. marts 1948 om Færøernes hjemmestyre udgør et selvstændigt færøsk skibsregistreringsområde). Forsåvidt angår registreringsdistrikt nr. 1 fungerer skibsregistreringskontoret i København som distriktskontor.

Da den geografiske inddeling af landet i registreringsdistrikter og placeringen af distriktskontorerne næppe længere kan anses for helt rimelig og hensigtsmæssig under hensyn til den siden 1927 stedfundne udvikling indenfor skibsfarten, forudsætter kommissionen, at der i forbindelse med lovforslagets gennemførelse overvejes en omlægning af distrikterne, jfr. iøvrigt bestemmelserne i § 56, stk. 2 og 3.

Til § 9.

Reglen er i det væsentlige overensstemmende med den gældende skibsregistreringslovs § 16, og

svarer iøvrigt til tinglysningslovens § 14, stk. 1 og 3.

De ved distriktsregistreringskontorerne udenfor København hidtil førte dagbøger, jfr. skibsregistreringslovens § 5, stk. 4, er i realiteten kun at betragte som journaler til hvis førelse ingen retsvirkninger er knyttet. Man har ikke ønsket i loven at stille krav om deres bibeholdelse, da de kunne give anledning til misforståelser hos publikum, jfr. bemærkningerne til § 12 nedenfor om det tilsvarende problem med hensyn til distriktsregistre.

Efter gældende regler, jfr. handelsministeriets bekendtgørelse nr. 50 af 23. februar 1952, er adgangen til at indlevere dokumenter til indførelse i registreringsdagbogen begrænset til den ved nævnte bekendtgørelse fastsatte ekspeditionstid, der slutter kl. 15, lørdag dog kl. 13.

Til § 10.

Reglerne i § 10 svarer delvis til den gældende lovs § 17, stk. 2 og 3, og § 20.

De foreskrevne regler om afvisning og frister har en anden karakter end de regler, der findes i § 37 i afsnit B om rettighedsregistrering. Reglerne i afsnit A er begrundet i offentligretlige hensyn. Den i dette afsnit pålagte anmeldelsespligt må kunne gennemtvinges, omend der må vises et rimeligt hensyn til, at det tager en vis tid at få forholdet berigtiget. Opfylder de anmeldelsespligtige ikke deres pligt, kan de drages til ansvar efter § 57.

Ved anvendelsen af frister i medfør af § 37 indtræder der ikke tilsvarende retsvirkninger. Oversiddelsen medfører alene afvisning og derfor kun civilretlige konsekvenser.

Til § 11.

Reglerne om skibsregistrets indretning findes i den gældende lovs § 4, II.

Kommissionen har overvejet, om det ville være praktisk, at skibsregistret, der hidtil har været ført i fastbladsprotokoller, fremtidig indrettedes som løsbledsprotokoller, på samme måde som tingbøgerne. Forvaltningsnævnets sekretariat har i sin rapport til kommissionen fremsat forslag herom. Man er enig heri, men har dog ment, at det ikke er nødvendigt at give regler om dette rent tekniske spørgsmål i selve loven. Spørgsmålet overlades derfor til administrativ afgørelse, jfr. § 56, stk. 1.

Til § 12.

Efter skibsregistreringsloven af 1. april 1892 § 24 skulle de registrerede dokumenter i fuldstændig afskrift indføres i skibs-, skøde-, og pantebrevsprotokollen (jfr. lovens § 4 III). Ved lov nr. 121 af 28. marts 1951 bemyndigedes handelsministeren